

Rebäse Helen umakultuurist ja paiklikust poliitikast

Kae lk 2

Kontsõrt «Talvinõ tiikund» Rõugõ kerikun

Kae lk 3

Viil üts esieräline vikurvändä-jutt

Kae lk 4

Sulbi külätiatri pidi «juubõlikaalat». Külätiatri 20. juubõlipidol 29. märdukuul Osula koolimajan anti vällä maailma edimäne külätiatri Oskar ja tuu sai edimäst kõrda maailma aoluun päältkaeja. Elosuursõn Oskari olli vällä märknü ja valmis tennü kompetentsikeskusõ Tsenter insinõri ja tuu tuudi lava pääle kuvvõn spioonikohvrin ja panti kokko õkva kaejido silmi iin vallalõ trullunu etendüse käügün.

Nigu tiatrijuubõlil iks, oll' pidol suur tort, midä näütlejä ütenukuun ütidsä väidsega vallalõ lõiksi (pildi pääl). Pidoõdagu juht oll' Eesti kõgõ parõmb küläelo asatundja Libe Taavi.

UL

Jututalgotõ saadõti 64 juttu

Timahavatsõlõ Uma Lehe jututalgotõ saadõti 64 juttu. Kokko saaf ummi juttõ 35 kirotajat. Seokõrd olli jututalgotõ oodõdu tõtõstõ sündünü luv, jutu vabahusõst, rändämisejutu ja luv potipõllundusõst.

Nigu varatsõmbil aastil, plaanitas suur jago timahavatsõlõ jututalgotõ saadõtuist

jutõt är trükki tulõva aasta Uman Lehen.

Timahavatsit juttõ hindasõ Brauni Mihkel, Kahro Marek, Kübärä Kristi ja Säinasti Ene. Potipõllundusõ juttõ hindas eräle Eesti Rahvaluulõ Arhivi hindajido kogo. Täpsemb kokkovõtõ ja hindajido kom-mõntaari ilmusõ järgmädsen, 18. joulukuu Uman Lehen.

UL

VANA-VÖROMAA KÄSITÜÜ

E-R 10-17
L10-14

8.-20. JOULUKUUL
JOULUMÜÜK

VANA-VÖROMAA KÄSITÜÜ ESINDÜSPOODIN
VÖRON, VABADUSE 12/2

Raamatidõ tähtpäiv Mehkamaal

RAHMANI JAN

Minevä puulpäävä oll' Mõnistõ rahvamajan Kuudsil hulga juttu raamatist ja kultuuri-luust: tähistedi timahavast raamaduaastat ja toda, et Mehkamaal om olnu 155 aastakka võimalust raamadukogon kävvü. Pidopäävä külälises oll' kutsut Mehkamaalt peri kultuuriluulanõ Kõivupuu Marju, kiä lidaaigu tähüst umma 65. sünnüpäivä.

Pidopäävä tähüstämises oll' saali vällä säet kolm väikut näütüst. Üte stendi pääle olli vällä kirotõdu kolmõ Mehkamaa raamadukogo – Kuudsi, Saru ja Mõnistõ tegünemiseao ja üles loedu, kiä omma olnu läbi ao raamadukogohoitja. Kündlidega valgustõdu lavva pääle olli Mõnistõ muusõumi kogodõst tuudu raamadu, miä omma Mehkamaa inemiisiga köüdetü vai määnestki muudu esierälidse. Kolmanda näütüserioli pääle olli vällä pantu Kõivupuu Marju kirotõdu vai kokko säedü raamadu.

Päävä tegemise olli kah kolmõn jaon. Kõgõpäält kõnõl kõrraldaja Roobi Katrin tsipakõsõ pidopääväst ja and tenolilli Kõivumäe Helgile, kiä sai timahava 80aastadsõs ja oll' Kuudsi raamadukogo juhataja 2023. aastagani, kokko 60 aastakka. Ku raamadukogo kinni panti ja raamadu koolilõ üle anti, jakaõ Helgi raamatidõ lainutamist priitahtligun kõrran kõrra nädälin. Tuud tege tä täambädse pääväni.

Lilli sai ka timahava 70. sünnüpäivä pidänü Veberi Liilia, kiä oll' inne raamadukogoreformi

RAHMANI JANI PILDIT

Pidoõdagu avvukülälaine, Mehkamaalt peri kultuuriluulanõ Kõivupuu Marju.

2023. aastagal 32 aastakka Mõnistõn raamadukogohoitja.

Edesi pidi Mõnistõ muusõumi kogohoitja Jalandi Liispet lühkü loengu Mehkamaa raamadukogo aoluust ja kõnõl muusõumi raamadunäütüest.

Päävä pääkülälaine Kõivupuu Marju kõnõl rahvakallendrist ja rahvakombist, ristipuiõst ja tuust, midä vällämaalasõ Eestin kõgõ inämb hindasõ. Timä tähelepandmisõ perrä ommaki nuu mi alalõpüsünü kombõ ja puhas luudus. Kõivupuu tõi vällä, et tähtsä omma viil mi muistsidsõ mõistmisõ, miä nakkasõ joba häömä.

Näütüselaud Mõnistõ muusõumi kogost peri raamatist, miä köüdedü Mehkamaalt peri inemiisiga.

6.-21. JOULUKUUL

PÜHHIAIG

KARILATSI

VABAÕHUMUUSÕUMIN

Jõvvas,
jõvvas,
joulukõsõ...

RÄNDÄMI JOULUEHTEN MUUSÕUMIN JA TREHVÄMI MITMÕ KIRIVÄ TEGELÄSEGA.

Teedüst saa mano ja muusõumihe tulõgi kokko leppü tel 797 0310, 5801 8601 * polvamaa@wi.ee * vanavorumaamuuseumid.ee/karilatsimuuseum/

RAHMANI JANI PILT

Keräneni Mika (sais pildi pääl) vahtsõ sannaraamatuga.

Karalasõst eesti kirānik nāūdās Vōromaal kirotdõdut raamatut

Minevā kolmapāāvā olf Vōrol Rahva Raamadu poodin kirānik Kerāneni Mika raamadu «Saunarahu» nāūtāmine. Jutu umist sannankāumisist kōutse kirānik ütēs raamatus kokko seo aasta alostusõn, ku olf Vanal Vōromaal kirotamisõ-paon.

Raamadunāūtāmisele olf kokko tulnu paarkümmend huvilist ja aig lāts müüdā kipõ ja ladusa jutuga. Kōgõpāält lugi kirānik ette mõnõ jutu umast raamatust, perān tuud vastaš kullõjidõ kūsümüisile. Tulf väl-lā, et sannahuvilinõ kirānik ots sannast innekkõkkõ vaikust ja rahulist olõmist ja et Vōromaa ja Kařala savvusanna omma külānd üttemuudu.

UL

TOOMÕ TRIINU PILT

Vākev kontsõrt Krabikoton. Minevā nelāpāāvā sai Krabi hoolõkodo rahvas kullõlda vägevāt kontsõrti. Pulga Jaani sūnnūpāāvā tähistāmisēs asti üles muusigu Lindmetsa Harri, Kāārmanni Reino, Piho Alo, Mõttusõ Liivi, Ojasaarõ Toomas ja Kaha Kaido. Tunnidsõ kontsõrdi kavan olli rahvaligu laulu ja Pulga Jaani laulu.

UL

Prīnime lugu

Rubriigin kōnõldas perekunnanimmi perilõlmisõst ja tähendüsest.

Solman ja Solmann

Nimme kujul *Solman* kand Eestin 50 inemist. Nimekujul *Solmann* om kandjit 9, *Sollmann* 7, *Soolmann* ja *Sohlmann* kumbki alla kuvvõ. Ilda-aigu om ār kaonu nimekuju *Sollman*.

Nimekuju omma umavaihlõ muiduki külānd segi lānnū. Naid nimmi panti hingelugõ-miisi perrā katsan mõisan, keriguraamatidõ perrā kümnen. Viil inne olf olõman *Johann Sohlmann* [soolmann], 1816 Rakvere liinan.

Urvastõn panti *Solman* (hingelugõmisõn ka *Solmann*) Vahtsõ-Antsla mõisa Pakla talun. Üts sama nime saaja olf ka Vana-Antsla Ähijärvel, a timā võeti nekrutis ār. Pühā-järve mõisan Otõmpāäl panti *Sollmann*, keriguraamatint *Solmann*. Kolmas Liivimaa kotus olf Vana-Võidu mõisa Villāndin nimega *Sollmann*. Viil üts kotus om Rāpinā mõisa Tammistu külā, kon Sofna Jaani poigõlõ pantut nimme *Solnmann* kirutõdi personaalraamatun ka *Solmann*. Tuu nimi kaos Rāpinā personaalraamatist, nii et saa ei arvu, kas kuuli välā vai lātsi nime kandja Vinnemaalõ vai vinne usku.

Põha-Eestin panti nimi hingelugõmisõ kujuga *Solmann* viien paigan: Kose kihlkunna Oru mõisan Harjumaal, Albu mõisan Järvämaal ja Keblaste mõisan Junnumaal (Lāānemaa Mihkli kihlkund). Viil om seo nimi peri Sagadist

SAARÕ EVAR

ja Palmsest. Pikā *o*-ga kirutõdu nimekuju *Soolmann* kujusi välā katõn paigan, Harjumaal ja Junnumaal. Albu nimest sai ka Salmann (ütessā kandjat).

Midā nimi tähendā vōi? Sāāl, kon *-o* välāütlemine olf pikk, võissi takan olla sama nimi mis saksa ja roodsi *Sohlman(n)* vai sõs hübriidnimi – eesti *sool* + saksa *Mann* ‘miis’. Muiduki om ka saksa keelen pruugit sõnnu *Sole* [soole] ‘suulvesi’ ja *Solbad* ‘soolaviivann’. Ku edimādsē silbi *-o* olf lühkū, sõs tulõ jälleki kõrvuvis sāadi saksa nimmi, nāūtuses *Sollmann* ja *Soller*. Viimāst om kōudet sõnaga *Soll*, miā tähendās saisa-va viiga lumpi, lohku, piaaigu nigu Võnnu-Põlva-Rāpinā sõna *tsoll*.

Solman vōi olla ka juudi nimi, nāūtuses Vitsebskist periilmakuulsa kunstnik Joseph Solman. Vinne muudu kirutõdas timā nimme pehmendüsega: *Сольман*. Nimi võissi tulla heebreā inemisenimest, maakeelidsen piiblin *Saalomon*, seoilmaaigu juutel nāūtuses *Shlomo*.

Eestistāmisel võtt Solman Vahtsõ-Antslan nime Salandu, Solmann Võrun nime Soidla ja Villāndin Salumaa. Kolm Solmanni Palmsten vōti Saarmāe, Sildva ni Mäetalu. Nime Sollmann kandja vōti vahtsit nimmi Oraspõld, Radala, Roog, Salla, Salumaa, Salumāgi, Salupere, Sooarū ja Soosalu, noist Salumaa ja Salumāgi Urvastõ vallan. Nime Soolmann kandja vōti vahtsit nimmi säänestmuudu: Soosalu Tartun ja Tuhalan, Soomets Nabalān, Sillaste ja Lee Tafnan, Vaikla Alavere vallan, Ojavee ja Sooarū Veltsa vallan.

RAHMANI JANI PILT

Laulja Angeri Ain ja klavõrimāngjā Polli Mihkli Rõugõ kerikun laulutsükli «Talvinõ tiikund» ette kandman.

Talvinõ tii Rõugõlõ

RAHMANI JAN

Minevā puulpāāvā sai Rõugõ kerikun kullõlda muusigaklassikat maailmatasõmõl esitusen: Schuberti laulutsükliga «Talvinõ tiikund» astõ üles hinnat oopõrilaulja Angeri Ain (bass) ütēn klavõrimāngjā Polli Mihkli-ga. Tuu laulutsükli om olu lābi ao üts muusikidõ ja kullõjidõ meelüsteossit.

«Talvinõ tiikund» («Winterreise») om 31aastadsõs elānū Austria viiemeistri Schuberti Franzu (1797–1828) inne surma kirotdõ laulutsükli timā-aigsõ luulõtāja Mülleri Wilhelmil luulõtuisi pääle. Kokko om tsüklin 24 laulu, miā peris õkva olõ-i ütstõsõga kōi-dedū, a kõik kokko loova üte tii, kon rāndājā jätt uma armsamba maaha ja lātt maad pite

hulkma. Kas rāndāmine lõpõs vahtsõ luutusõ ehk sis kevājaga vai uut rāndājāt lõpun kunditsidõ sõrmiga surm, tuu jääs joba egā kullõja hindā otsusta.

Kontsõrt Rõugõn olf õkva õigõl aol. Maaha olf sadanu lumi, õdagu olf välān üts kraat külma ja joba Rõugõlõ jõudminõ olf teie pääle tulnu musta ijā perāst paras talvinõ tii. Ka kontsõrdipaik, jõulukuusiga ehit Rõugõ kerik andsõ kullõjilõ talvidsõ rāndāmise tunnõt mano. Kuigi kerigu pinke ala omma säedü lämmistüsradika, om talvinõ kerik iks talvinõ kerik ja tuuga piāt nii kullõja ku muusigu rehkendāmā.

Saksakeelitside laulõ kullõminõ olf paras välākutsõ. Ku säänest kontsõrti olõs tettü 100 aasta iist, saanu vast mi maarahvas tekstist parõmbalõ arvo, a no omma inemise ināmbüisi saksa keele ār unõhtanu. Mul hindāl

naas koolin opit tsipa miilde tulõma, nii et sõna «päiv» ja «süä» ja «armsamb» jõudsõva ilosalõ perāle. Muidoki avit ütēn võimsa esitüs. A vähāne sõnnost arvosaaminõ avit ināmb tõiisi miiliga muusikast hāädmiilt tunda. Ja pand mõnikõrd mõttõ kah muid teid rāndāmā.

Mu mõtõ rānnās kontsõrdi aol külmetāvide kunsti-inemiisi pääle. Tuu pilt, ku sügāvāle muusiga sisse utsõva ettekandja minnā, olf võimsa. Arvada nii omgi, et suur kunst pand tegijā kõik muu unõhtama – nii elāsegi nā kontsõrdi aigu õnnõ muusiga seen ja muusiga jaos. Tsipakõsõ tulf hirm pääle, kas laulja umalõ helüle jahhen ruumin vika ei tii, a arvada olf tuu hirm asanda: kül asatundja tiidvā, midā nā tegevā vai tegemādā jätvā.

Vāiku rāndāmine olf mul (ja nigu perān teedā sai, viil

ütēl kontsõrdikülālisel) aon kah. Tsipa tõi kontsõrt pääle tundõ, nigu mi olu tagasi mõisaaon ja talorahvas kullõs kostki kavvõst tulnut esi-nejāt. Et peris kōgõst arvo ei saa, a illos iks kullõlda. Sis-ki lāts kontsõrdi lõpupoolõ tuu tunnõ üle ja tulf hoobis ärtundminõ. Perāmāne laul «Der Leiermann» tulõf mul-lõ minkagiperāst määnestki rahvaviisi miilde. Tuu laul omgi mõotõ leierkastimuu-sikast, vast sis tuuperāst.

Ku kontsõrt lābi olf, tulli tüümehe, kääni klavõril jala alt, paki tuu kile sisse ja vei minemā. Õkva tulf miilde film «Noor pensionār», midā samal pāāvāl telekan nāūdā-ti, ja huuli pääle lauluviis säält filmist.

Aituma kõrraldajilõ ja üles astnuilõ muusikilõ! Olf armõdu illos vaimlinõ tii talvõ.

Pido muro pääl

Seo lugu juhtu paari aasta iist talvõl. Ütel ilosal pühāpāāvā hummokul lātsi vārtit vallalõ tegemā ja lumi olle suuri elājā-jālgi täüs. Noh, kost nuu nüüd siia saiva? Tuu asi ei olõ kuigit-viisi võimalik – vārtē olliva jo kõik kinni.

Naksi asja uurma ja nāi, et torm olf tagomadsõ vārtē vallalõ lõõnū. Kitsõ olliva tuu sissepāsemise üles lõõdnū ja marssõva uhkõlõ aida sisse, et pidosüüki süvvā. Ja sis lāts valla lava tegemisest, illos nelinukk saiõ. Tuud tüüd premeeriti rohilidsõ makussõõgi-ga. Lava pääle astsõve esinejā, tõse kepsutive ümbre puiõ, puhmõ ja maja. Inne ärminekit kaunistõdi lava ummi koogi-kõisiga. Är minnen napsati ubinapuiõ pāält ossakõisi. Egā suutāüs kõlvas ār.

Kahjo, et ma esi toda pito es nāe. A noh, mõni päiv il-dampa lātsi ma posti perrā

PILT UMA LEHE ARHIIVIST

Kitsõ nāütāse talvidsõ mõtsa veeren ummi valgīt tagaotsõ.

ja nāi pidoliidsi naabri aian. Minno näten keksel ütē aiamulgu poolõ ja kalpsaš säält välā, edesi viil tõnõ, kol-

mas... Kokko olle näid säidse-tükkü. Lātsi siuhkõlõ mõtsa poolõ minemā.

Sāāne tramburai pidi perre-

le õnnõ tuuma. Olf jo üü vassa-pühāpāivā ja draakoniasaasta alostust.

VEBERI HILDA

Vikurvändä vändä

KÜRSA ERE

Vikurvändäs oppi ei saa, sünnütäs esierälidse geeniga. Vigurimehe omma veidü laisavõitu anniga inemise, näil tulöva viguri esihindäst ja latsõpõlvöst korgõ iäni. Nimä kõrraldasõ vigurit süüldä näoga, tahtmalda tõisilõ halva, ja ku vikur om kõrda lännü, saa miil umbõ hää. Ku vikurväntä usut, saat kimmäle poolõga pettä ja vändäga külge.

Kolmõaastadsõlõ, kinkalõ esä lugi tihtsäle kõva helüga ette värssi Puškini «Jevgeni Oneginist» – *Sel aastal talv ei tahtnud tulla, küll vihises ja vingus tuul, täis ootust üle musta mulla* – ja säält edesi, jäi tuu kipõst päähä. Ku perrele võõra tulli, võtsõ vikurvänt «Jevgeni Onegini» õigõ kotusõ päält vallalõ ja lugi sugulasõlõ värsi pääst ette. Küläliline es jøvva immes panda: kolmõaastanõ ja joba lugõ Puškinit. Vikurvänt jäi vaihõlõ, ku timäl pallõldi viil midägi ette lukõ.

Vinne aigu käkse vikurvändä imä tutvusõga saadu sokolaadikumpvekke karbi-kõsõ kappi, et asaaajamisõs vai kinkmises olõs midä võtta, ku vaia tulõ. Poodist olõ es midägi osta. Vikurvänt muidoki tiidse, kohe makjus käküt, uuraf karbist näpoga mõnõ vällä ja asõmõlõ tekse plastõliinist vahtsõ. Kujota ette, midä imä tundsõ, ku külän teedä saiõ, et kumpvegi asõmõl jäie hambaba ala plastõliin.

Tihtsäle toimõndasõ vikurvändä elon ütenukun. Nõukaolgi kontrolliti keväjide klassi lõpõtamisõl tiidmiisi eksämil.

REIMANNI HILDEGARDI TSEHKENDÜS

Klassiussi võtmõ olli oppajidõ tarõn kapi seen, opja käve noid säält jaoperrä tooman ni vee-män ja kuikimuudu sai mõni noist võtmist tõdsõski. Vigurimehe mehkeldi hinnäst õdagu inne eksämit koolitarrõ eksämi-klassi, märksevä eksämi-piledi är ja opsõva kinäste selges. Hirm ollõv hinnäst tasa tennü.

Auto olf viil katsakümnenide edeotsan luksuskaup, midä hoiti ja potitõdi ku silmäterrä. Mehepoja asati tihtsäle massina man. Es olõ harva johussõ, ku imä-esä tiidmädä aeti ütenukuun massin kuuri alt vällä ja sõidõti uhkõlõ pidurivile saatõl kuuli. Ku vikurvändä ütškõrd jälki autoga kuuli käreoti ja tun-di ildas jäivä ni vabandamisõs määnestki ulli juttu aiõva, lätš kuulmeistrel närv mustas ja tä

käräf: «Järgmäne vuur naakõ sõs varrampa sõitma!»

Kaemalda aastist ja iäst vändäs vikurvänt käüsstest järgmiidsi vigurit. Täüsikkä saanu vikurvänt andsõ üle tükü ao küllä tulnuilõ sõbrulõ teedä, et hummogu varra tulõ timäga ütenu minnä ja kalavõrgu viist vällä võtta. Sõbra jäie uskma ja olli valmis inne kikast võrkõ vällä vinnama, a krutskimiis magasi õndsat und ja periselt käve kalal viimäte, ku kandsõ põlvpükse.

Restoraanin kūsüs vikurvändäst kundõ ettekandja käest alasi midägi säänest, midä hariligult kinkalgi ei tulõ päähä kūsšü. Näütüses, ku teenindäjä tuu lavva pääle majaleevä, kūsüs vikurvänt, kas majasaia kah tuvvas. Kūsüjäle miildüs

ettekandja reagiirmist kaia. Vigurinõ inemine aja haussi vasta, a tõõnõ kaes tedä ku segäjät ulli.

Sõbramehe 60. sünnüpääväl tuudi lavva pääle piinü nimega kallis Prantsusõ konjak. Küläli-se nuhuti, mekse ja kiti. Vigurimiis võtsõ pudõli ja lugi takast kõva helüga peenükeist kirja «Distilled in Poland». Juubilar tuu pääle edimält kahmõf, tõdsõ haari putlit, et uma silmäga lukõ, kas tõtõstõ olõki ei Prantsusõ uma. Ku krutskimiis naarma nakaš, sai seltskund arvo, et olli jälki vikurvändä vändäga külge saanu, a päält tuu saiva kõik süälest naarda.

Nii et ku vikurvänt trehväs sul kõrval olõma, piät kõik aig märgotama, kas aja timä haussi vai kõnõlõs õigust. A elo ei piäki ikäv olõma.

kümmend aastaaiga koolu. Tsundsu vanamiist hinnästki olõ-i elävide kirän. Nigu elun õks juhtus, jääs seogi kõrd tõõpõhi selges tegemäldä.

A kas tuud vaia omgi? Elu om nigu läbikasunu liha: tan ommava segämini naar ja silmävesi.

Tulõssi nätä ütte ja mõista tõist...

SILLA ANTS

Tsundsu vanamehe õdagusüük

«Hõeh!»
«Mis om?»
«Kohes nuu ruustlikäki sai-va, mia sa iilä õdagu teiet?»
«Veie aida manu! Mia tuust?»
«Tuu tagasi, kanõbikäki isu tüküs pääle!»
«Vällän om joba pümme, ma ei näe tiid.»

«Tii om tutvva, mine õks!»
«Olgu no sis, saa mintüs,»
lepüs Miili vanamehe nõudmi-sõga ja hiit suurräti olgõ pääle.
Aida mant lätt tagasiti üle vana pörstõaia. Sääl Miili konhki kombastuski ja osa ruustliist lindasõ lakja. Om pümme, käsikaudu löiid Mii-li mõnõ kábäligu kanõbikäki üles, mõnõ sääändse suurusõga saat niisaatõ, hää usu pääle, kausikõistõ tagasi.

Liiv ragisõs vanamehe ham-biidõ all.... Asi ei olõ õigõ?!
«Miili! Nail ruustliil ei olõ määngist mekki! Õkvalt nigu kuiunuid tsiapabulõid olõssi sõõnü!»
Ku lähkün vai kavvõn olf Tsundsu vanamehe arvaminõ tõtõst, pedänü tuukõrd Mii-li käest kūsümä. Nüüt toda võimalust ei olõ. Selle et Miilit inämp ei olõ. Miili om jo mitu-

Otsi' taast tabõlist üles süüke ja söögikraami nimmi. Perräjäänüist tähist saat kokko viil üte sööginime.

hernesupp, kuklik, kürvits, mandli, pannkuuk, piim, pudõr, roosamanna, salat, seenepiirak, suurma', tii, tomat, uba, upin.

A	N	N	A	M	A	S	O	O	R	S	K
M	I	I	P	K	T	O	M	A	T	T	U
P	U	D	Õ	R	U	L	T	U	E	I	U
I	L	D	N	A	M	K	P	I	U	V	K
S	U	U	R	M	A'	I	L	B	I	R	N
T	A	L	A	S	N	I	A	I	B	Ü	N
P	P	U	S	E	N	R	E	H	K	K	A
K	A	R	I	I	P	E	N	E	E	S	P

Latsilõ

Vastus saada üte nädäli joo-sul meiliaadrõssi pääle latsinukk@umaleht.ee vai postiga: Uma Leht, Tartu 48, 65609 Võro.

Vastussõ mano panõ kirja uma nimi, vannus ja kimmähe ka postiaadrõs.

Vastajidõ vaihõl loositas vällä võrokeelitsit välläandit.

Latsinukka tugõva Võro instituut ja Võro selts VKKF.

Minevä kõrra vastus: 4 ÕIGÕT JA 10 VÕLSSI LAUSÕT.

Avvohinna saa OTSMANI GEIRI (14).

Parm tsuskas

Nalapildiga tsuskas ütiskunda mõnõst hellembäst kotussõst Rõugõ Rebäse külä miis VARUSTINI ANDRES, tunnõt ka nimega PARM.

Tossu Tilda pajatus

Nuurt näütlejät es taheta kuuli vasta võtta

Umal aol käve kuulõ sisseastmiseksämil egäsugudsõ kontrolli, et olla kimmäs: kuuli saava iks poliitilidsõlt õigõlõ mõtlõja noorõ. Esieränis kõva kontroll olf muusigaülikooli vastavõtul, kon lavakunsti-osakunda olf suur murdminõ. Sinnä tulf sisse astma egäsugu-maidisi karvatsit ja sulõliidsi.

OLL nuuri näütlejide kuuli vastavõtmisõ aig. Lätš sis valijidõ komisjoni ette üts poiss,

TOSSU TILDA

Muda Mari pajatus

Vastusõlda kūsümüse

Ma kuuli raadiost, et soejaht om lõpus pääle naanu. A olõ-i viil kimmäs, et tuud jahilupa jälki ümbre ei pöördä. Talopidäjä, jahimehe, tiidläse ja luudusõ-kaitsja omma nigu luik, haug ja vähk. Egälütel om uma tarkus ja kõikil om õigus. A soe tapva kafamaal eläjit toolõ kaemalda, midä tiidläse kõnõlõsõ vai midä kohtuherrä otsustasõ.

MUDA MARI

Telli Uma Leht!

Telli saa: tellimine.ee/umaleht, tel 617 7717.